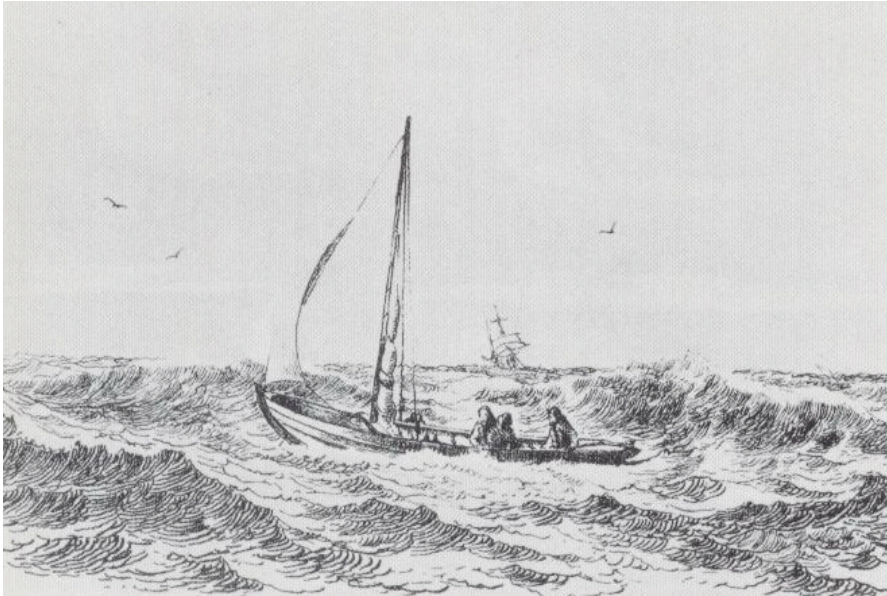

Skärgårdspojke berättar

”Den Gamle och Havet”

På Aspö fanns förr den kände fiskaren och stenhuggaren Kristian Johansson, född 1880. Han hade många minnen att berätta från gångna och hårda tider. Många var det som tyckte om att höra honom berätta, mest om händelser på havet. Jag var en av dem som i mina ynglingaår gärna hörde på hans berättelser.

Ett minne jag har av denne gamle och havet var när han en gång för åtskilliga år sedan i Karlskrona berättade följande, här återgivet med hans egna ord:

”Min far var även fiskare. En vårmorgon 1896 tog stormen min far ifrån mig. Dagen efter fann man honom död – ilanddriven på Sturkö. Två andra fiskekamrater var med honom på färden, olycksfärden, men deras lik hittade man aldrig. Min stackars far hade surat sig fast vid båten!”

Den gamle Kristian skildrade hur han som liten gosse fick stiga upp redan klockan ett på natten för att hjälpa sina föräldrar att ”sticka” torskkrokarna, det vill säga sätta sillbitar som bete på torskkrokarna ett arbete som gjordes i hemmen av både de gamla och de unga.

Kristian berättade även då om en verkligt mystisk händelse på havet förr. En seglare försvann helt spårlöst, de blev inte heller – såvitt man vet – aldrig mer sporda. De spårlöst försvunna personerna var personal från Utklippans fyr som i gamla tider varit inne i Karlskrona för att proviantera och sedan skulle ta sig ut till Utklippan – inte heller spordes de mera. Inget, varken efter båten eller männen själva, spordes... Inget bevis på förlisning heller. Ett rykte vill göra gällande att männen hade tagit sig iland någonstans och därifrån rest till Amerika. Men ryktet blev aldrig bekräftat. Männens försvinnande blev istället ett av havets många olösta mysterier...

Där stod den gamla Kristian på Karlskronas stortorg och talade. Jag kunde i hans ögon se att han tänkte med allvar tillbaka på sitt liv. Det var minsann inte så mycket den livliga torghandeln han såg, nej, det var fartyg på havet i storm och stiltje, kamrater som aldrig kom tillbaka till sina hem igen, från fisket, fattiga dagar, som måste genomkämpas, men också de glada stunder som livet gett honom. Kristian talade ofta därom. Nu är det åtskilliga år sedan han gjorde sin sista seglat. Men jag minns honom och hans berättelser mycket väl. Även år 2009 läses det om ”den gamle och havet”; Aspöbon Kristian!
Knut Andersson